

ප්‍රේමයේදී කිසිවෙකුට කිසිවෙකු නැති වෙන්න බැහැ දුමුල් ශාන්ත සන්තස්ගල ප්‍රේමය ගැන කෙළින් කතාවක

හින්දා එක එක කාලේ පෙම්වතාගෙන්, සහකරුවාගෙන්, විවාහක ස්වාමියාගෙන් බලාපොරොත්තු වෙන ගති ලක්ෂණ වෙනස්. ස්ත්‍රීය ඇතැම් වෙලාවට ප්‍රේම කරද්දී නො ඉල්ල දේ විවාහයෙන් පස්සෙ ඉල්ලන්න පුළුවන්. ඒක ඊටමක් නෙමෙයි. ඒක ස්වභාවය. ස්වභාවය ඒක නම් කවුරුදු වත් කාගෙවත් ගති ලක්ෂණ නොයන එක අර්ථ විරහිත දෙයක්. එකඟතාවට පත් වීමට, ආදරය කිරීමට, බෙදාහදා ගැනීමට වර්තමාන පරම්පරාව කියන්නේ ජොයාර්නි කරන්නනවා කියලා. එනම කරන්නේ ම තමන්ට යමක් බෙදාහදාගන්න පුළුවන් කෙනෙක් එක්ක. ඒක තමයි ගතිලක්ෂණය. ඒක සදාකාලික දෙයක් නෙමෙයි. ඒකත් වෙනස් වෙන දෙයක්.

තමන් හැති වෙනවා නම් ඒක ප්‍රේමය නෙමෙයි වගල්කමයි යටත් වීම වගේ වැඩවසම් අර්ථයක් තියෙන්නෙ. ගෘහස්ථ හිංසනය වගේ විෂයයන් කතා කරන්න වෙන්නෙ එනම වුණාට පස්සෙ. ගැහැනියක් හෝ පිරිමියෙක් හෝ ප්‍රේම කරද්දී පළමුව තමන් ඉතිරි වෙන්න ඕන. ප්‍රේමයේදී තමන් හැති වෙනවා නම් ඒක ප්‍රේමය නෙමෙයි. ඒක ගොදුරු වීමක්. ඇතැම් වෙලාවට තව පිරිමි ලක්ෂණයට, ආගමට, මුදලට, ජනප්‍රියකමට, සිවිල් බලයට, ආධිපත්‍යයට, සමාජ සම්බන්ධතාවලට, සංස්කෘතියට හිසෙන අතියන බිය සහ අයිතිය සමාජ, සංස්කෘතික ආගමත් විසින් ස්ත්‍රීයන් පිරිමියෙකුට ගොදුරු වෙන්න පුළුවන්. ඊට පස්සෙ එයා හැති වෙනවා. රූපය, හැඩය පවා හැති වෙනවා. අදහස් වෙනස් වෙනවා. නුතන් හිඳියො මුදලාලි කෙනෙක් කසාද බැන්දුනම රඟපාන එක නවත්වන්න ඒ හියා. මුදලාලි මීන ප්‍රේම කරන අනෙකා කරන්න ඕන දේ. තමන්ට

03. ගැහැනු ළමයෙක් පෙම්වතියක් වූ පසු තමන්ට තමන් හැති වෙනවා, ගතිගුණ වෙනස් වෙනවා. එනම වෙන්නෙ ඇයි ?

ප්‍රේම කිරීම යන්නෙන් අදහස් කරන්නෙ මොකක් ද? මට ඕන විදිහට මට ඉන්න දෙන එකි තමයි ප්‍රේම කරන අනෙකා කරන්න ඕන දේ. තමන්ට

01. පෙම්වතෙකු සොයා ගැනීමේ දී ගැහැනු ළමයෙකු සැලකිලිමත් විය යුතු කරුණු මොනවා ද?

ලෝක ඉතිහාසයේ එදා ඉදන් අද වන තෙක් පෙම්වතෙක් හෝ පෙම්වතියක් සොයා ගැනීම සම්බන්ධව ගණිතමය, සම්කරණමය සූත්‍රයක් තිබෙනවා නම් ලෝකයේ පෙම්වතුන්ගේ පීචිතය, විවාහය පරමාදර්ශී තැනක තියෙයි. කිසි ම ආගමික ශාස්තෘවරයෙක්වත්, මාක්ස්-වාදියෙක්වත්, සමාජ විශ්ලේෂකයෙක්වත් ඒ සම්බන්ධව අදහස් ප්‍රකාශ කර තිබුණත් කරුණුමය වශයෙන් සිද්ධාන්තයක් ගොඩනගා නැහැ. ඒත් අපේ වාගේ රටවල්වල ආගමික සංස්කෘතිය ඇතුළු එක එක කාලවල විවාහය, ප්‍රේමය සම්බන්ධව වැඩිහිටි අද්දැකීම් තරුණ පරම්පරාව මත පටවනවා. හැරෙයි ඒ වැඩිහිටි අද්දැකීම විසි එක්වෙහි සියවසේ පරම්පරාවට තේරෙන්නෙ නැ. ඒ හියා වර්තමාන යොවන යොවනියන් විකාර සහගත පීචිත ගෙවන බවත්, මවුන් එඩාන් සැලකිලිමත් විය යුතු බවටත් පුළුව විනිශ්චයක ඉන්න වැඩිහිටියන් අනාපනත් පනවනවා. අනාපනත් හෝ එකී විනිශ්චයන්ට ප්‍රේමය විශ්ලේෂණය කරන්න බැහැ. ඒ හියා මං විශ්වාස කරන්නෙ ඒක පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට වෙනස් වන ස්වකීය සිතිවිලි පද්ධතිය සහ අද්දැකීම් විසින් ගොඩනගන සංකල්පයක් කියලා. ඒක එකිනෙකාට වෙනස් වෙන්න පුළුවන්. ප්‍රේමය, ලිංගිකත්වය සහ විවාහය ඒක කේන්ද්‍රීය සංකල්පයක් ලෙස කුටුම්භගත කිරීම සල්පැන ගිය අදහසක්. මේ කාරණා තුන වෙන් වෙන් ව වුණත් අද්දැකීන තරුණ පරම්පරාවක් ඉන්නවා. මවුන්ට සම්කරණ හදන්න බැ. එම හියා පෙම්වතෙකු සොයා ගැනීම ස්වයංසිද්ධ කාරණාවක් මිසක් අනෙකාට වුවමනා ලෙස, අනෙකාගේ අවශ්‍යතාවයේ රාමුවට වැරදිව සම්බන්ධයක් විය යුතු නැහැ. එකිනෙකාගේ සම්බන්ධතා තියෙන්නෙ එකිනෙකාගේ අනන්‍යතා සහ අවශ්‍යතා මතයි. ඒ සම්බන්ධව සැලකිලිමත්

විය යුතු කරුණු යනු ව්‍යාජ අදහසක් පමණයි. එහි සත්‍ය අදහස එකිනෙකාට වෙනස්.

02. පෙම්වතාගේ මොන වගේ ගතිලක්ෂණ ද ගැහැනු ළමයෙක් බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ ?

මේ ලෝක ගැහැනු ළමයි හෝ පිරිමි ළමයි ගොටෝ කොපි ගහනු අය නෙමෙයි. ගොටෝ කොපි සියක් විතර ගත්තොත් නම් ඒක සමාන ගති ලක්ෂණ, වර්ණ, හැඩය, කොළයෙ ප්‍රමාණය, එහි කල්පැවැත්ම, කොලීට් එක, විලාසිතාව වාගේ දේවල් සලකා බලන්න පුළුවන්. මේ විශ්වයේ කිසිම දවසක අතියෙක්වත් වර්තමානයේවත් එක වගේ දෙන්නෙක් ඉඳලා නෑ. අනාගතයේදීත් ජාන බද්ධ කරලා ගොටෝ කොපි වගේ ළමයි දෙන්නෙක් හැදුවත් ඒ දෙන්නා එකිනෙකාට වෙනස්. අනෙකාගේ ගති ලක්ෂණ අපි සමාන කරන්නෙ කොහොම ද අපේ ගති ලක්ෂණත් මොහොතින් මොහොත වෙනස් වෙන ලෝකයක් ඇතුළු. අවුරුදු හතේ අපේ වයසෙ ගැහැනු ළමයෙක් හිතන විදිහට අවුරුදු පහළොවේ ගැහැනු ළමයෙක් හිතනවා නම් එයා මන්දමානසික තත්ත්වයක ඉන්න ඕන. අවුරුදු දහ අවේ ගැහැනු ළමයෙක් අවුරුදු විසි තුනේදීත් පරණ සිතිවිල්ල ම හෝ පරණ අදහසේ ම ඉන්නවා නම් ලෝක දැනුම සහ මුද්ධිය අවශේෂණය කර නො ගත්ත කෙනෙක්. මොළේවත් හදවතවත් නො වැටුණ කෙනෙක්. අවුරුදු තිස් පනේදීත් පනහේදීත් ස්ත්‍රීය හිතන විදිහ වෙනස්. ඒ කියන්නෙ ගැහැනිය තමන් ඇතුළෙන් වෙනස් වෙනවා. තමන් ඇතුළු වෙනස් වෙන කෙනෙක්ට තමන් එක්ක ප්‍රේම කරන හෝ විවාහ වෙන හෝ අනෙකාගෙන් නො වෙනස් වන ගති ලක්ෂණ නොයන්න පුළුවන් ද ? මනුෂ්‍යයෝ විතරක් නෙමෙයි ලෝකයේ අපිට දේවලුත් මොහොතින් මොහොත වෙනස් වෙනවා. ඒ

